

MENNYEI PRÓFÉCIA KRISZTUS ELŐTT

KOTSIS ÁRPÁD közleménye

Az a Peruban fellelt kézirat, amely Krisztus előtt 600 körül keletkezett arámi nyelven, azt jóslja, hogy az emberi társadalomban a XX. század utolsó évtizedeiben óriási változások fognak lezajlani. Ez lesz a tudat reneszánsza

A kézirat tanításai jellegükben nem vallásiak, hanem spirituálisak, valami újat fedezünk fel ezen a bolygón az emberi élettel, az élet értelmével kapcsolatban és ez gyökeres változást idéz elő az emberi kultúrában.

A mű fejezetekre oszlik és mindegyik egy-egy, az élettel kapcsolatos felismerésről szól. Ebben a korszakban, az emberiség sorban eljut majd ezekhez a felismerésekhez, egyikhez a másik után, míg végül eljutunk egy tökéletesen spirituális kultúrához a Földön. Rávilágít továbbá, hogy az ezzel a tárgykörrel kapcsolatos keleti és nyugati gondolatok, vallási tanítások egy magasabb rendű igazsággá Integrálhatók. Megmutatja, hogy a nyugatnak igaza van, amikor fejlődésről, egy magasabb szint eléréséről beszél. Ám a keletnek is igaza van, amikor hangsúlyozza, hogy az égő – önző – hatalmától meg kell szabadulni 'Teljesebb tudatra kell szert tennünk, belső kapcsolatot kell létesíteni Istennel, mert csak akkor haladhat fejlődésünk valami – magasabb – felé, ha önmagunk magasabb rendű kormányozza.'

Az alábbiakban röviden ismertetjük a kéziratban foglaltakat, vagyis a kilenc felismerést.

ELSŐ FELISMERÉS

Lényege: az életünket megváltoztató véletlenek tudatosítása. Az az érzés, hogy a háttérben

egy másik folyamat is zajlik.

'Mélyebb spirituális erő munkál mindenben, amit cselekszünk.'

Az emberi élet során előforduló véletlenek kapcsán újragondoljuk milyen rejtélyek veszik körül életünket ezen a bolygón. Még nem értjük, de sejtjük, hogy a titokzatos véletlenek igazából nem véletlenek. Érezzük, hogy az életnek van egy másik oldala, amelyet még föl kell fedoznünk egy másik folyamat, amely a felszín alatt zajlik.

Az első felismerés akkor következik be, amikor tudatosodnak bennünk az életünkben bekövetkező véletlenek.

MÁSODIK FELISMERÉS

Lényege: az új világszemlélet kibontakozásának folyamata.

E felismerés történelmi rálátást biztosít a nyugati gondolkodás számára. Szélesebb történelmi perspektívába helyezi jelenkori tudatunkat.

A jelenlegi modern világszemlélet kibontakozása kb. 1000-2000-ig, mint egy ezer évig tart. Mint az emberi társadalmakban annyiszor, ebben az időszakban is a vallás és papjai fontos szerepet játszanak. Az első ezred forduló táján a keresztény egyház vezetői határozzák meg a nép valóságtudatát. Egyszer – akkori ismeretek szerint – azt tanítják, hogy Isten a földet és rajta az embert a világmindenség közepébe helyezte. Ez a nézet a későbbiekben módosul. Másrészt, azóta is fennáll a tanítás, miszerint az ember földi élete lényegében – spirituális – vizsgaként szolgál. Az embernek magának kell, döntenie az isteni üdvözülés és az örök kísértő mesterkedései között.

A középkori világtételek a XIV-XV. század táján kezd széthullani, az emberek egyre gyakrabban veszik észre a papok viselkedési rendellenességeit (pl. fogadalmuk megszegése, stb.). Luther és társai kijelentik, hogy a papság romlott és korrupt. Új egyházak létesülnek, melyek azt hirdetik mindenkinek joga van hozzáférni a Szentíráshoz, és személyesen értelmezni.

Kb. a XVII. századra megkérdőjeleződik az

egész addigi világszemlélet. A csillagászok bebizonyítják, hogy nem a Föld van a kozmosz közép-pontjában. Ekkor új meghatározást követel az Istenhez fűződő viszony is. Ez az újkor kezdete, megindul a világ módszeres felfedezése, mely 400 évig tart. Új magatartásformává válik a tudományos kételkedés, hogy elhiggyenek bármit. Bizonyítékot követelnek fizikai síkon. 'Az ember ellenőrzése alá vonja a világot'.

A tudományos felfedezések azonban nem határozzák meg az ember valódi spirituális helyzetét, de elég ismeretet adnak ahhoz, hogy segítségükkel emelje az életszínvonalát. A természet készleteinek felhasználásával saját életkörülményeit javítja. Eközben tökéletesen eltéved az anyagi biztonság, a földi örömök utáni hajtásban. Önnön kényelme és élvezete megszállott hajszolása közben gátlás nélkül keresztülgázol mindenben, és ilyen módon az összeomlás szélére juttatja közvetlen és tágabb környezetét. Az újkor végén egyre több az olyan ember, aki a munka megszállottjává válik, aki kikapcsolódás helyett is a munkát használja. Ezt sokan azért teszik, mert nem akarnak, illetve nem mernek szembenézni a kérdéssel, miért is élnek. Az eredeti kérdést, hogy mi is történik életük során spirituális értelemben a Földön, fokozatosan félretolják.

A Második felismerés megmutatja, hogy a tudat átalakulása elkerülhetetlen. Leleplezi a tév-eszméket, és ezáltal akarja elérni, hogy fölébük emeljen. A kézirat szerint a második évezred az emberiség fejlődésének szükségszerű fokozata, de ennek vége felé már ideje felocsúdni, és újra föltenni a kérdést mi áll az élet háttérében ezen a bolygón? A további felismerések magyarázatot adnak erre.

HARMADIK FELISMERÉS

Lényege a mindenség egyetlen nagy energia rendszer.

A kézirat itt azt állítja, hogy megtanuljuk a korábban láthatatlannak tartott energia érzékelését. Ez a fizikai világegyetem felfogásának eddigi módját változtatja meg.

Az ezredforduló táján az emberek felfedezik az energia új formáját, amely lényegét képezi minden dolognak, kisugárzik mindenből, beleértve saját magunkat is. Ennek az energiának az érzékelése azzal kezdődik, hogy az ember mind érzé-

kenyebbé válik a szépségre (pl. egy óriásfa formájának látványa kellemes érzéssel tölti el vagy egy koncert olyan energiatöltődést idéz elő az egyénben, hogy utána sokkal jobban érzi magát stb.). A szépség érzékelése barométer, amely jelzi milyen közel járunk ahhoz, hogy ténylegesen érzékeljük az energiát.

A teljes Univerzum energiából áll, amelyre gondolataink által hatni tudunk. Az előző példánál maradván, nem csak nekünk kellemes hatású, hanem a fának vagy a másik embernek is jólesik, ha megcsodáljuk.

A mindenség olyan energiából áll, amely reagál az elvárásainkra. A többi dolog, élőlény is része ennek az energiauniverzumnak, tehát ha 1 kérdésünk van, valamely képviselője megjelenik és meghozza a választ. Azáltal, hogy mit kezdünk saját energiánkkal, befolyásolni tudjuk az Univerzum többi résztvevőjének (növényeknek, állatoknak, embereknek, stb.) az energiáját, ezen keresztül életfolyamatait és mindnyájan együtt az egész Univerzum működőképességét.

NEGYEDIK FELISMERÉS

Lényege, az emberi konfliktusok az energia hiányából, az érte való harcból fakadnak.

A kézirat megállapítja, hogy a 'tudatlan' emberek küzdenek egymással az energiáért. A világ-mindenség egyetlen, dinamikus energia halmazból áll, amely fenntart bennünket. Mi emberek azonban – különböző okoknál fogva – elszakadunk ennek az energiának a bősz forrásától. Mivel energia nélkül gyengének és védtelenné érezzük magunkat, ennek leküzdésére – látszólag spontánul – pszichológiai eszközökkel (a másikat lekezelve, kritizálva, lelki kínokat okozva, stb.) elvonjuk másoktól az életközeget, az energiát. Empátia nélküli emberek esetében, ez a tudattalan, ösztönös törekvés húzódik meg minden konfliktus mélyén.

Amikor egyszer megértjük ennek a harcnak a lényegét és hajlunk a jóra, akkor jöhet szóba a konfliktusokon való túllépésünk.

ÖTÖDIK FELISMERÉS

Lényege: Az emberi konfliktusoknak úgy tudunk véget vetni, ha fogadni tudjuk egy magasabb forrásból származó energia beáramlását.

A kézirat itt egy új típusú megértésről beszél,

amelyet hosszú időn át misztikus tudatnak neveztek. A XX. század utolsó évtizedeiben egyre többen képesek a megérzésekre. Ez fontos szerepet játszik az emberi konfliktusok felszámolásában. Amikor ugyanis a dolgok, élőlények szépségét és egyediségét csodáljuk, energiát veszünk fel. Ha eljutunk arra a szintre, hogy egyúttal szeretetet is érezzünk irántuk, akkor vissza is adhatjuk az energiát. Gyakorlás által, végül automatikusan jutunk abba a szeretetteljes állapotba, hogy őszinte együttérzéssel élve, beengedi önmagába a szeretetet. De ahhoz előbb – megtisztítva gondolkodását – megfelelő állapotba kell hoznia tudatát. 'Az univerzum mindannyiunkat képes ellátni energiával, ha megnyitjuk magunkat a forrás számára'.

Ha rosszkedvűek, nyugtalanok vagy fáradtak vagyunk, ez energia hiányt jelez. Amikor szükségét érezzük, álljunk meg és töltsük fel magunkat energiával. 'Legyünk állandóan tele, őrizzük meg a szeretet állapotát!'. Ha elértük ezt az állapotot, senki és semmi nem képes annyi energiát elvonni, amennyit azonnal ne tudnánk pótolni. Sőt, a belőlünk kiáradó energia ellenirányú áramlást gerjeszt, amely ugyanolyan mennyiségű energiát vonz magához, így az soha sem fogyhat ki. De ennek a folyamatnak állandóan tudatosnak kell lennie, különben nem működik. Ez különösen akkor fontos, ha emberek között vagyunk.

Testünk egy bizonyos szinten rezeg. Ha engedjük, hogy energiánk túlságosan lecsökkenjen, azt testünk sínyli meg. Ilyenkor könnyen megbetegszünk. E téren a hajszoltság, a stressz nagyon sokat ronthat. A szeretet által tudjuk a rezgést magas szinten tartani és ettől maradunk egészségesek.

Ha rendszeresen fel tudunk töltekezni energiával, majd egy 'véletlen' előre lendíti az életünket, ez az energiaszint állandósodik bennünk, és ettől kezdve magasabb rezgésállapotban létezünk. Gyermekünk átveszik a mi rezgésállapotunkat, és még magasabb szintre emelik. Az ember így viszi tovább az evolúciót. A korábbihoz képest a mai nemzedék annyiban különbözik, hogy mi már készek vagyunk ezt a folyamatot tudatosítani, s így meggyorsítani.

Mikor véletlenszerűen vagy később mind gyakrabban feltöltjük magunkat belső (isteni, szeretet) energiával, a tudatunkban már nem a másik ember kijátszása munkál, hanem ettől teljesen el-

térő gondolatok lépnek működésbe, amelyek identitásuk magasabb szintjéről származnak. Ezek az intuíciók, ezek másként működnek, mint a megszokott gondolatok. A tudat háttérben bukkannak fel, akár éber állapotban, akár álmom vagy látomás formájában, de közvetlenül érkeznek az egyénhez, hogy irányítsák.

Ezen szeretet energiák mozgósítására, a szeretet és rezgés állapot egyensúlyának pozitív irányba történő elmozdítására az emberiség már képtelen. Külső beavatkozásként, fokozott rezgés szinttel, és kódolt szeretet forrással jelenik meg az ismeretlenből egy ember csoport, akinek feladata lesz, ennek az egyensúlynak jó irányba való elmozdítása. Fénymunkásként világosságot hoznak majd a sötétségben.

HATODIK FELISMERÉS

Lényege: fel kell hagynunk, régóta ismételt drámáinkkal, hogy megtalálhassuk igazi önmagunkat.

E részben ismerhetjük meg, hogy az egyén – a legtöbbször tudattalanul – milyen módszerekkel 'uralkodik' másokon. A kézirat ezt azért ismerteti, hogy rádöbbenve ennek tarthatatlanságára hagyjunk fel a használatával. Ugyanis valahányszor visszatérünk ehhez a beidegződéshez, mindannyiszor leválaszthatjuk magunkat az előre vivő forrásból. Nem könnyű megszabadulni ettől a szokástól, mert eleinte mindig tudattalanul működik.

A mások fölötti 'uralom' módszere többnyire azonos azzal, amit gyerekkorunkban használtunk, hogy magunkra vonjuk a figyelmet, magunk felé irányítsuk az energiát. Ennél a módszernél rekedtünk meg, ezt ismétéljük újra. Ez a mi tudattalan hatalmi drámánk.

Ha az energia megszerzése, megtartása érdekében mindig ugyan azt manipulációs viselkedési formát alkalmazunk. Az egyik mindig ellenkezik (ő az örök 'ellenzéki'), a másik folyton veszekszik vagy kritizál (ő a 'vallató'), a harmadik bizalmatlanul hallgat ill. elhallgat (ő az 'elzárkózó'), a negyedik a 'szenvédő'.

A megtisztulás folyamata mindannyiunk számára az, hogy saját, személyes 'hatalmi drámánk' tökéletesen felszínre hozzuk a tudatalattinkban. 'Az igazság mindig (jótékonyan) hat.' A konfliktusok miatt ne a másikat okoljuk, hanem magunkban kutakodjunk. Nem lehetséges a továbblépés,

amíg szembe nem nézünk önmagunkkal, és fel nem fedezzük, miként manipulálunk másokkal az energia megszerzése, kétes sikerű megtartása érdekében.

Saját igazi spirituális identitásunk felkutatásához úgy kell végignézni életünket, mint egy hosszú mesét, melynek magasabb rendű értelme, tanulsága van. Azzal kell kezdeni, hogy miért épp ebbe a családba születtem? Ennek mi lehetett a valódi célja? Milyen közeget nyújtottak szüleim, rokonaim? Engem milyen viselkedésre készítettek megnyilatkozásaik? Stb. Ennek a vizsgálódásnak során többször azonban sohase ítéljük el hozzátartozóinkat, mert az ő ösztönös viselkedésük a mi tanításunkat célozták (csoportkarma). Ha tudatosítjuk önmagunkban saját hatalmi drámánkat, akkor képesek leszünk felismerni a magasabb rendű igazságot a családdal kapcsolatban: azt az igazi értéket, amely az energiával összefüggő konfliktusok mögött rejtőzik. Ha egyszer rájövünk erre, akkor egész életünk könnyebben feltöltődik energiával, és megtaláljuk azt az igazságot is, hogy mi magunk kik vagyunk, milyen úton járunk valójában.

Az élet értelme, hogy meghaladjuk múltbéli beidegződéseinket és továbblépünk, elegendő energiára kell azonban szert tennünk ahhoz, hogy túljussunk súlyos hatalmi drámánkon és továbbléphessünk a spirituális folyamatban. Erő kell a múlt tisztázásához, amelynek során tudatosodik bennünk a korábról magunkkal hozott manipulációs technikánk. Ha sikerül meghaladnunk ezt a szokást, akkor megtaláljuk magasabb rendű önmagunkat, következő evolúciós identitásunkat.

HETEDIK FELISMEERÉS

Lényege: a valódi én evolúciójának mozgásba hozása a helyes kérdésseltevés, a tennivaló intuitív megérzése és a válaszadás folyamata révén részesülni ebben a varázslatos folyamatban, ez a boldogság igazi titka.

A kézirat kifejti a tudatos önfejlesztés szükségességét oly módon, hogy állandóan fel kell figyelni minden véletlenre, minden válaszra, amelyet a világ rendelkezésünkre bocsát. Az életben nem az a nehéz, hogy válaszokat kapjon az ember, hanem az, hogy helyesen ismerje fel, mi a kérdés. 'Ha jó a kérdés, mindig megérkezik a válasz.'

Még az egyáltalán nem 'tudatosodott' emberek is képesek belebotlani a megfelelő válaszba, visszamenőleg helyesen értékelni a véletleneket. A Hetedik felismerés azonban akkor érvényesül, ha az ember már abban a pillanatban megérti a választ, amikor az felmerül (a szinkronicitás azonnali felismerése). Ez emeli 'magasabb' szintre a mindennapi életet.

A kézirat a válasz megkapásának módjaként beszél az álmokról is. Azt mondja, hogy össze kell hasonlítani az álmunkat életünk történetével. 'A rossz álmok hordozzák a legfontosabb üzeneteket.'

Nem csak az álmok nyújtanak útmutatást az ember számára, hanem a gondolat és az intuíció is. A kézirat szerint, mindenkinek sokkal több ilyen sugallata van, mint hinné. Ahhoz, hogy felismerjük őket, megfigyelői álláspontra kell helyezkednünk. Ha eszünkbe ötlük egy gondolat, fel kell tenni a kérdést miért? A megfigyelői álláspont segít lemondani a vágyról, hogy mindent magunk irányítsunk.

A negatív gondolatokat, a félelem képeit meg kell semmisíteni abban a pillanatban, amikor felmerülnek. Azután a tudat által egy másik, kedvező és kellemes képet kell a helyére képzelni. Az ember nemsokára eljut oda, hogy az intuíció, csupa pozitív dolgokat sugall majd. Ha ez után mégis előfordul, hogy negatív kép keletkezik – mondja a kézirat – azt nagyon komolyan kell venni, és nem szabad követni. (Ha pl. megérzése révén teherautó roncsai között látja magát és nem sokkal ezután teherautón, akarják elvinni valahova, akkor arra a kocsira nem szabad felszállni!)

Minden velünk kapcsolatos eseménynek jelentősége van, és valami módon minden a kérdéseinkre vonatkozik. Ez különösen azokra a dolgokra igaz, amelyeket rossznak minősítünk.

A Hetedik Felismerés kijelenti, hogy minden eseményben, legyen az bármennyire negatív, meg kell találnunk a pozitívumot.

NYOLCADIK FELISMERÉS

Lényege: a többi emberhez való újszerű viszonyulás révén lehet kihozni belőlük a lehető legjobbat. Ez a kulcsa annak a titokzatos folyamatnak az állandó működéséhez, hogy a válaszok mindig megérkeznek.

A kézirat elmagyarázza, hogyan segítsünk azoknak, akik meghozzák számunkra az általunk

keresett választ. Ne utasítsuk el a fényességet hozókat, ha ők keresztezik utunkat, mindig hordoz valamilyen nekünk szóló üzenetet. Véletlen találkozások nincsenek. De az, hogy át tudjuk-e venni az üzenetet, attól függ, miként reagálunk ezekre a találkozásokra.

Ha az ember mélyebb szinten figyel meg valakit, észre veheti a valódi énjét a magára öltött álcák alatt. Ha erre a szintre koncentrálunk, a vizsgált személy arcának finom rezdüléséből kiolvashatjuk, hangjának más csengéséből meghallhatjuk, mit gondol, mi az igazság.

Úgy koncentráljunk az emberekre, hogy egyúttal energiát küldjünk nekik. Ha valaki ellen-szenvet vált ki belőlünk, ne visszatetsző vonására koncentráljunk, ne haragosan nézzünk rá, hanem vegyük észre szépségét vagy más értékét, és ily módon energiát küldjünk felé. Ehhez már bizonyos 'lelki nagyságra' kell tudnunk szert tenni.

Az ember beszéljen, ha rajta a sor, és sugározzon energiát, ha valaki másnál van a szó. Az így együttműködő emberpár vagy csoport tagjainak emelkedik az energiája és rezgésszintje. Ily módon mindenki egyéni energiája egy közös energiabankká egyesül. Itt minden csoporttag tudja, mikor szólaljon, meg és mit mondjon. Ez a tudatos társalgás, amelyben mindenki igyekszik a többiekkel a lehető legtöbbet kihozni, ahelyett, hogy 'uralomra' törne fölöttük. Így létrejönnek a szerelmi kapcsolatnál is említésre kerülő 'szuperszemélyek' vagy más néven – a múltból ugyan némi pejoratív felhanggal csengő, de valójában igen pozitív egyének – a 'magasabb rendű személyek'.

A kézirat itt lényegében egy teljes, új etikát ír le. Az Interperszonális Etika arról szól, hogy még több üzenet jusson el mindenkire. Ha az emberek eszerint bánnának egymással, az mindenkinek a fejlődését elősegítené.

A Nyolcadik felismerés óva int attól, hogy – esetleg elvakult kötődéseink (személyhez, elvhez, stb.) miatt – megtorpantsuk fejlődésünket.

Fontos rész a gyerekekkel való bánásmód. A felnőtt egyszerre csak egy gyerekre tudja összpontosítani a figyelmét. Ha a felnőttek számához képest túl sok a gyerek, akkor a felnőttek túlterheltté válnak, és nem tudnak elegendő energiát adni, a gyermekek pedig versengeni fognak a felnőtt idejéért. Emiatt az emberek megtanulják kitégítani a család kereteit a vérrokonság határain túlra

is. Így mindig lesz valaki, aki képes teljes figyelemmel fordulni a gyermek felé. Egyébként – a gyermek fejlődése szempontjából – jobb is, ha nem minden energia származik ugyanattól az embertől. Gondoskodjék azonban bárki a gyermekről, teljes figyelmét neki kell szentelnie!

A kézirat megmagyarázza a szerelmi kapcsolatok problémáját is. Amikor felüti fejét a szerelem, a két ember tudattalanul árasztja egymás felé az energiát. Ez egy igen feldobott érzés, melyre sokan áhítoznak és ezért – sokszor bármi áron is – keresik a szerelmi kapcsolatokat. Az emberek zöme ezt a 'felpörgetett' érzést a partnertől várja és elvágja magát az univerzális energiaforrástól. Idővel a szerelmi energia általában fogyatkozni kezd. Ezt megakadályozandó, a szerelmesek többnyire hatalmi drámájukhoz folyamodnak, amivel manipulálják egymást és a szükséges energiát maguk felé terelik. A kapcsolat – rossz esetben – hatalmi harccá válik. E szerelemmel kapcsolatos problémánk még gyerekkorunkban kezdődött otthon a családban. Az ottani 'energiaharok' miatt nem voltunk képesek integrálni önmagunk ellenkező nemű oldalát. Azért tud az ember kötődni az ellenkező nem valamelyik tagjához, mert tulajdonképpen szüksége van az ellenkező nemű energiára.

Létezik azonban az Univerzummal harmóniában élő emberi lényben az a misztikus energia, amelynek belső forrásából elvileg mindenki méríthetne, és amely kétnemű férfi és női egyszerre. Ha spirituális fejlődésünk megfelelő, akkor meg tudunk nyílni mindkét energia irányában, de az evolúciónk kezdetén ez még nehéz. Idő kell ahhoz, hogy az integráció folyamata végbemenjen. Az igazság az, hogy eddig mindannyian megrekedtünk azon a fejlődési fokon, amikor az ellenkező nemű energiát önmagunkon kívül keressük, a nő egy férfiban, a férfi egy nőben. (Jó esetben, ugyanabban a partnerben, legrosszabb esetben – szexuális torzulásként – ugyanolyan nemű partnerben).

Fejlődésünk kezdetén automatikusan kezdtük elfogadni az ellenkező nemű energiát. Ez is természetesen árad be lényünkbe a világmindenségből. De – a dolgok kellemesebbnek tűnő megoldásként – ha felbukkan egy olyan ember, aki közvetlen formában kínálja ezt az energiát, akkor könnyen elvágjuk magunkat az univerzális forrástól.

A kézirat szerinti megoldás, saját erőnkől kell teljessé tennünk magunkat. Szilárd, őszinte alapra kell helyeznünk kapcsolatunkat. Ha ezt megtesszük, akkor emberi kapcsolataink magasabb rendűek lesznek. Ha – adott esetben – ilyen alapon vesz részt mindkét fél a szerelmi kapcsolatban, akkor a férfi és a nő, mint egy 'szuper-személy' működik, és ez nem téríti le egyik felet sem saját egyéni evolúciós útjáról. Csak azok létesíthetnek ilyen kapcsolatot, akik tökéletesen felfedik önmagukat, és nem titkolják, miért teszik azt, amit tesznek. Csak őszinte alapon lehet kölcsönösen bizalommal teli kapcsolat. Ily módon válhatunk újra szabadabbá és a világmindenséggel összekapcsolódottá.

Az ember társas lény, de csak arra 'méltónak' jut vele teljes harmóniában élő társ. Ehhez 'fel kell nőni' mindkét félnek. A társsal élő embereknek olyan tiszta lelkiismerettel, odaadón kell viszonyulniuk egymáshoz, mint saját magukhoz. Úgyis mondhatnánk, hogy társukat mintegy önmagukon belül kell hordozniuk. Így léphet, előre mindkét fél az evolúcióban és találhatja meg örömet, mivel képes kölcsönös harmóniát termelni.

Összefoglalva: a másokhoz való viszonyulásunk szabja meg evolúciónk ütemét. Gyakoroljuk az energia áramoltatást! Az ember tudatosan sugározzon energiát a többieknek. (Pl. haragos, intrikázó embernek a lehető legtöbb energiát kell küldeni. Ha megérzi, hogy az energiához úgy is hozzájut, könnyebben felhagy a mesterkedéssel.). Ha megcsodáljuk egy ember megjelenését, tartását, ha valóban órá koncentrálnak, mígnem alakjának, vonásainak egyedisége felragyog, akkor adhatunk neki energiát, felemelhetjük.

Ehhez az első lépés természetesen az, hogy a magunk energiaszintje magas legyen. Ez esetben megindíthatjuk az energia áramlását önmagunkba, és rajtunk keresztül a másik emberbe. Minél inkább gyönyörködünk a másik ember teljességében, belső szépségében, annál több energia árad belé és természetesen belénk is. Ezért nem is tehetünk jobbat önmagunkkal, minthogy másokat szeretünk, hogy árasztjuk feléjük az energiát. Az energia kivetítése óriási hatást gyakorol az egyénre. Ha az emberek – hátsó szándék nélkül – tudatosan alkalmazzák ezt a módszert, hihetetlen magasságokba képesek emelkedni, miközben egymást építik és maguk is épülnek.

KILENCEDIK FELISMERÉS

Lényege: az emberi kultúra következő évezredbeli megváltozása a tudatos evolúció hatására.

A kézirat egy új életformát ír le. Az emberiség önként lecsökkenti majd a lélekszámát (pl. csak annyi gyermek születik, akikkel megoldható az intenzív foglalkozás). Így mindenki a Föld legszebb, energiában leggazdagabb helyein élhet.

Intuíción keresztül vezetett minden ember pontosan tudni fogja, mit tegyen és mikor. A történelem során sok látnok pillantott már meg ilyen ill. ehhez hasonló világot (Marx is), de az utópia megvalósításának módját sohasem sikerült megtalálni.

Az emberek nagy tömegei változtatnak majd foglalkozást. Ha ugyanis az intuíción keresztül világosan közli az egyénnel, hogy ki Ő és mit kellene tennie, akkor nagyon gyakran előfordul, hogy rájön, nem a megfelelő pályán van és a fejlődése érdekében más munkát, kell választania.

Nagyfokú automatizálás (komputerizálás) megy végbe, melynek célja: felszabadítani az emberek idejét, hogy más foglalatosságot csinálhassanak. A munkaidő lerövidül: egy teljes munkakört két-három ember fog ellátni.

Az emberek a számukra fontos felismerésekért önként adakoznak. Amikor az ember ad, ugyanakkor kap is, mert ez az energia működésének elve a világmindenségben. A Kilencedik Felismerés szerint, ha egyszer elkezdünk folyamatosan adni, attól kezdve mindig több fog beáramlani, mint amennyit egyáltalán szét tudunk osztani.

Az a legfontosabb, hogy meglássuk ennek az életmódnak az igazságosságát. Nem azért vagyunk ezen a bolygón, hogy kiépítsük a magunk 'személyi kultuszát', hanem azért, hogy fejlődjünk.

A kézirat nem tagadja, hanem inkább megvilágítja az egyház tanításait a teljes igazság a tudományos és a vallásos világszemlélet szintézisében.

Isten az evolúció által teremtette a világot és teremti még ma is. A Szentírás arról szól, hogy az ember hogyan tanulhatja meg befogadni Isten energiáját, Isten akaratát (Az Isten energiájára való fogékonyság tetőpontját Jézus élete jelentette).

A kézirat sok vallás lényegét megvilágítja. Minden vallás arról szól, hogy az emberiség kapcsolatát keres valami 'magasabb' forrással. Továbbá minden vallás azt mondja, hogy Istent belül

kell érzékelnünk mely érzékelés, kitölti az embert, és többé teszi, mint azelőtt volt. A kézirat szerint valamikor a történelem folyamán egy 'mennyei ember' meg fogja mutatni az Isten energiaforrására való rákapcsolódás igazi módját, és maradandó példát mutat arra, hogy ez lehetséges (Ez volt Jézus).

A Kilencedik Felismerés elárulja perspektívánkat, mi emberek vagyunk az egész evolúció csúcspontja. Az anyag kezdetben gyenge formát öltött, aztán egyre bonyolultabbat (ásványok, kövek, növények, állatok, emberek). Minden fejlettebb forma az előzőnél magasabb rezgésszinten működik.

A fejlődés először fizikai szinten folyt majd mentális síkra terelődött. Most pedig az egész folyamatot behozzuk a tudatba. Az egész emberi történelem a tudatos evolúcióra készített fel bennünket. Az a sorsunk, hogy állandóan emeljük energiaszintünket. Ahogy emelkedik az energiaszint, úgy emelkedik testünk atomjainak rezgésintje is. Így egyre könnyebbé, egyre inkább tisztán spirituális lényekké válhatunk. Miközben az emberek rezgésintje emelkedik, akár teljes embercsoportok is, akik elérték a megfelelő szintet, hirtelen láthatatlanná válnak azok számára, akiknek rezgése alacsonyabb szintű (szétválás). Az eltűnt csoport tagjai azonban úgy látják, hogy még mindig ott vannak, csak éppen könnyebbnek érzik magukat.

A Kilencedik Felismerés szerint a megmaradó emberek a harmadik évezredben elérik ezt a magasabb rezgésszintet, a hozzá legközelebb állók csoportjaival közösen. A történelem folyamán egyes kultúrák már el is érték ezt a rezgést a Maják, pl. együtt léptek át. Egyes egyének szórva nyos átlépése most is előfordulhat, de az emberiség általános átlényegülése csak akkor valósulhat meg, ha teljesen megszüntetjük a különböző félelemérzeteket (A félelem, harag, irigység, stb. nagy mértékben lecsökkenti az ember rezgését), ill. ha minden körülmények között fenn tudjuk tartani a kellő rezgésszintet.

Minél több szépet, jót vagyunk képesek észlelni és teremteni, annál inkább fejlődünk. Minél jobban fejlődünk, annál magasabb a rezgésintünk. Kitágult érzékelésünk végül megnyit bennünket a 'Mennyország' számára, amely ma is itt van előttünk, csak éppen egyenlőre nem látjuk,

nem ismerjük fel?

TIZEDIK FELISMERÉS

Létezik egy Tizedik Felismerés is, mely nem írásos formában 'Jött le'. Ezt a hivatkozott könyv nem tárgyalja, csak utal rá. A kézirat azt sugallja, hogy a felismeréseknek el kell terjedniük az emberek között. Mindannyiunknak meg kell tenni mindent a fejlődésért. A változást magunkon kell kezdeni.

Lényege: Őrizni a látomást.

A Tizedik Felismerés által arra eszmélünk rá, hogy az emberek a történelem folyamán mindvégig arra törekedtek, hogy ezt a megélt spiritualitást meghonosítsák itt a földön. Mindannyian feladattal érkezünk ide, és ahogy egyre tudatosabbá válik bennünk ez a felismerés, így egyre pontosabban felidéződik bennünk a születési látomás: az, hogy mit akartunk elérni életünkben. Később felidézhetjük a közös világlátomást is, amely szerint az új kultúra a Fénymunkások támogatásával, mindannyiunk együttműködése által jön létre.

Tudjuk: az a feladatunk, hogy tudatosan, imával őrizzük ezt a látomást.

TIZENEGYEDIK FELISMERÉS

Lényege: Az imamezők kiterjesztése.

A Tizenegyedik Felismerés arról szól, hogy pontosan miként őrizzük a látomást. Vallási szövegek, versek, a filozófusok művei évszázadok óta beszélnek egy bennünk lévő, szunnyadó képességről, amelynek rejtélyes működése által befolyásolhatjuk, hogy mi történik a jövőben. Neveztek ezt a képességet a hit erejének, pozitív gondolkodásnak, az ima hatalmának. A tapasztalatok szerint az ima erejét a szándékmezők adják, amelyeket kiterjeszthetünk, és meg is erősíthetünk, különösen olyankor, ha másokkal együtt egy közös látomásban egyesítjük erőnket. Ez az az erő, amelynek révén őrizzük a spirituális világ látomását, gyűjtjük az energiát önmagunkban és másokban, hogy ez a látomás valósággá váljék. Arra kell törekedni, hogy az emberek nyitottá váljanak – a fejlődést biztosító – energiával való összekapcsolódással. Ha nem így történik és az emberiség továbbra is empátia nélkül, a másokon való keresztül gázolás negatív hatását növeli, valamint a bolygó kizsákmányolását fokozza, azt nem éli túl.